

Jeg synes også, at hele spørgsmålet om fleksibilitet, som nu kommer ind i Traktaten, er fornuftig. Med 20-25 medlemslande vil der være situationer, hvor nogle ikke er parate til at gå ind i samarbejde på konkrete områder. Men det kan jo ikke være rigtigt, at de kan forhindre andre i at gå videre, hvis det er sådan, at man respekterer reglerne om, at man ikke må undergrave de resultater, der er opnået. Derfor er det vigtigt at få bygget fleksibilitet ind i den nye traktat.

Flere kvalificerede flertalsafgørelser er positivt. Det har vist sig, at når der skal nås resultater, er det nødvendigt at bruge denne metode. Og jeg har svært ved at forstå, at man kan være imod, at man i spørgsmål om svigbekæmpelse nu kan bruge en kvalificeret flertalsafgørelse.

På det miljøpolitiske område synes jeg også, at man er kommet videre. Det har været meget fint, at Kommissionen med den gamle traktat i hånden har skullet lægge forslag frem på højt beskyttelsesniveau, men hvad hjælper det, hvis Ministerrådet og Europa-Parlamentet ikke tilstræber at vedtage tingene på et højt niveau? Det bliver de nu pålagt med Traktaten, og her vil Europa-Parlamentet efter min opfattelse virkelig få en knage, der kan bruges, hvis Ministerrådet vedtager tingene på et for lavt niveau.

Når det gælder området for miljøgaranti, synes jeg, det er fornuftigt, at man har fået muligheden for, at man kan påkalde sig miljøgarantien, hvis det er sådan, at man har videnskabeligt belæg for det. Et er så, at modstanderne problematiserer det og siger, at det ikke virker, nu skal der gå seks måneder, inden Kommissionen skal godkende tingene osv., det er jo ikke en nyhed, at man altid vil problematisere tingene, men realiteten er, at der er sket en forbedring i forhold til Maastrichttraktaten – og forbrugerpolitikken er jo også kommet ind i selve Traktaten.

Må jeg så til sidst knytte nogle kommentarer til spørgsmålet om det retlige og indre anliggende. Her er sagt meget om Schengensamarbejdet, og man har ført hele flygtningedebatten frem, men realiteten er, som det også er sagt her fra talerstolen, at vi har ratificeret Schengenaf-talen, og det, der nu er tale om, er, at de andre medlemslande, hvis de ønsker at gå videre, kan gå videre, hvilket jo primært er i spørgsmålet vedrørende den fri bevægelighed.

Jeg har altså svært ved at forstå, når man hører bl.a. hr. Kristian Thulesen Dahl være så kritisk, at det er noget negativt, at man har en

fri bevægelighed for borgerne. Jeg synes, det er fantastisk positivt, hvis man kan bevæge sig frit. Der er 80 millioner ud- og indrejser fra Danmark om året, og hvorfor skal alle de mennesker kontrolleres hele tiden, hvis man kan løse problemet med kriminalitetsbekæmpelse og illegal indvandring ad en anden vej? Det er jeg nemlig overbevist om at man kan, hvis det er sådan, at man vil samarbejde om det.

Det har da også vist sig her i de seneste måneder, at det netop er ved at lave baglands-kontrol og lign., at tingene begynder at virke. Det er så et spørgsmål om, hvor mange res-sourcer man vil sætte ind. Men hvorfor skal man genere mennesker, hvis de vil bevæge sig over en grænse, for det er jo ikke nødvendigt? Hvorfor skal alle, der har et legalt ærinde, ikke kunne bevæge sig frit i Europa? Hvorfor skal de kontrolleres?

Jeg synes, at det er en helt fordrejet debat. Det, det drejer sig om, er jo alene, at hvis de lande, som nu accepterer, at Schengen skrives ind i Traktaten, vil gå videre – vi har her vores forbehold – så har de altså aftalt en metode til, hvordan de kan gå videre: I de første fem år kan de kun vedtage tingene med enstemmighed, og derefter skal de være enige om, hvad der kan gå over til kvalificeret flertalsafgørelse. Det er det, det drejer sig om. Jeg har som sagt svært ved at forstå, at det skulle være noget negativt.

Til slut kan jeg sige til udenrigsministeren, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. Vi vil være positive gennem udvalgs-behandlingen, og sker der ingen væsentlige ændringer af lovforslaget, garanterer jeg også for, at Det Konservative Folkeparti stemmer for lovforslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Kent Kirks slutbemærkninger kalder mig op, for jeg må indrømme, at jeg ikke vil stemme for det her lovforslag. Hr. Kent Kirk sagde, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke opfatter Amsterdamtraktaten som et led i retning af en udvikling mod Europas Forenede Stater, men i modsætning hertil må jeg som medlem af Det Konservative Folkeparti sige: Det gør jeg. Det er det, jeg er bekymret for, og derfor kan jeg ikke stemme for lovforslaget.

Jeg vil benytte lejligheden til at gøre opmærksom på og spørge hr. Kent Kirk, om han ikke er opmærksom på Amsterdamtrakta-